

Sygn. akt V U 1948/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2013 r. w Kaliszu

odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 8 października 2012 r. Nr (...)

w sprawie A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 8 października 2012 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu A. P. prawo do emerytury poczynając od dnia 06 września 2012 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 października 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O., odmówił A. P. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach, albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w (...) w K. w latach 1972-92, albowiem wnioskodawca przedłożył świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych zawierające błędną podstawę prawną.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. P. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu pracy w latach 1972-92 jako okresu pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący A. P., urodzony dnia (...), w okresie 30.12.1972 r. – 29.02.1992 r. był pracownikiem (...) w K. (dowód: świadectwo pracy w aktach ZUS). Początkowo odwołujący był zatrudniony jako pracownik za i wyładunkowy. Poczynając od dnia 2 lipca 1973 r. odwołujący został przeniesiony na etat kierowcy ciągnika (dowód: pismo z dnia 3.07.1973 r. i z dnia 30.04.1974 r. w aktach osobowych). W listopadzie 1981 r. odwołujący uzyskał prawo jazdy uprawniające do kierowania samochodami ciężarowymi z przyczepą. Na początku 1982 r. pracodawca przeniósł odwołującego ze stanowiska kierowcy ciągnika na stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego S.o ładowności do 4,5 tony. Aż do rozwiązania stosunku pracy odwołujący kierował takim typem pojazdów. Zarówno w okresie pracy jako kierowca ciągnika jak i kierowcy samochodu ciężarowego, odwołujący przewoził kierowanymi przez siebie pojazdami

materiały budowlane. W tym okresie pracę taką odwołujący wykonywał codziennie w wymiarze czasu pracy nie mniejszym niż 8 godzin każdego dnia (dowód: zeznania świadków: K. P., A. T., zeznania odwołującego). Odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym wynoszącym łącznie 27 lat 7 miesięcy i 20 dni.

(bezsporne)

Od października 2003 r. odwołujący nie pozostaje w stosunku pracy. Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (dowód: świadectwo pracy z dnia 6.10.2003 r. w aktach ZUS, zeznania odwołującego).

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę świadectwu pracy znajdującym się w aktach ZUS. Sąd dał również wiarę zeznaniom wskazanych wyżej świadków oraz zeznaniom odwołującego.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach (Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat oraz
- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach (Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi (okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym). W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przepis § 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wymaga do zaliczania okresów pracy w warunkach szczególnych do okresów uprawniających do wcześniejszej emerytury aby praca taka była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się ponad 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący wykonywał od dnia lipca 1973 r. stycznia 1982 r. pracę traktorzysty, polegającą na kierowaniu ciągnikiem z przyczepami, a od lutego 1982 r. aż do rozwiązania stosunku pracy w lutym 1992 r. – pracę kierowcy samochodu ciężarowego o ładowności 4,5 tony i większej. Zarówno jedna jak i druga praca była pracą w transporcie albowiem kierowane przez odwołującego pojazdy przewoziły ładunki. Była to praca wykonywana codziennie w pełnym wymiarze czasu pracy. Praca ta spełniała warunki wymienione w wykazie A dział VIII punkt 3 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia. Zaliczenie tego okresu, wynoszącego ponad 15 lat sprawi, iż odwołujący legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego kolejnego warunku koniecznego do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 25 letnim okresem ubezpieczenia. W chwili wydawania orzeczenia miał ukończony 60-ty rok życia. Nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Od dnia października 2003 r. nie pozostawał w stosunku pracy.

Odwołanie zatem jako uzasadnione prowadziło do zmiany decyzji jak w sentencji wyroku.